

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ที่นี้ไม่มีสิ่งใดมีขีดจำกัด เมื่อลูกจดจำพ่อด้วยความกระตือรือร้นอย่างมากโลกเก่าจะถูกหลิมน
- คำถาม:** ลูกควรบดประเด็นใดในตัวลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าและทำให้มันคง?
- คำตอบ:** นั่นเป็นดวงวิญญาณ นั่นกำลังได้รับมรดกของนั้นจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นลูก และดวงวิญญาณสูงสุดเป็นพ่อ การพบปะของลูกๆ กับพ่อเกิดขึ้นในเวลานี้ ทำให้ประเด็นนี้มันคงด้วยการบดสิ่งนี้ภายในตัวลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า ยิ่งลูกกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณมากเท่าไร สำนึกที่เป็นร่างของลูกก็จะยิ่งจบสิ้นลงมากเท่านั้น
- เพลง:** ความรู้ประพรมในผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับบาม่า ท่านคือบาม่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อของทุกคน เวลานี้บาม่าได้มาแล้ว คำถามเกี่ยวกับว่าลูกได้รับอะไรจากพ่อไม่ควรเกิดขึ้น ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคน ผู้ที่ลูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด ทรัพย์สินสมบัติอื่นที่มีขีดจำกัด บางคนมี 1000 (รูปี) ในขณะที่คนอื่นมี 5000 บางคนอาจมี 1 ล้าน 2 ล้าน 5 ล้าน หลายล้าน พ่อและลูกๆ ทางโลกเหล่านั้นทุกคนมีขีดจำกัด ที่นี้ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สินสมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ลูกมีความหวังนี้ในหัวใจของลูก นอกจากในโรงเรียน, ไม่มีใครมีความหวังเช่นนั้นในสังคม ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาต้องการความสงบ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่สามารถได้มาซึ่งสิ่งนั้นที่นั่น ลูกๆ เข้าใจว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลกใหม่ ไม่เช่นนั้นแล้วทำไมลูกถึงมาที่นี่? จำนวนของลูกๆ กำลังเติบโต ลูกพูดว่า: บาม่า เรามาที่นี่เพื่อกลายเป็นนายของโลก ไม่มีสิ่งใดที่มีขีดจำกัดที่นี่ บาม่าเรามาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในมรดกของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัดของเรา เราประกาศสิทธิในมรดกนี้จากพ่อทุกๆ วจร แล้วมาหาที่เป็นแม่ก็ช่วงชิงสิ่งนั้นไปจากเรา ดังนั้นนี่เรียกว่าการเล่นของชายชชะและฝ่ายแพ่ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ลูกๆ เข้าใจตามลำดับกันไป ผู้ที่ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ผู้ที่กำลังสวมใส่เสื้อผ้าประเภทเดียวเดียวกับที่ลูกสวมใส่ ผู้ที่คือบาม่า เมื่อใครบางคนถามลูกว่าลูกกำลังจะไปหาใคร ลูกพูดว่า: เราจะไปหาบัพดาตา ดังนั้นนี่คือครอบครัว เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? ลูกได้รับอะไรที่นี่? ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะไปหาบัพดาตาและพวกเขาจะได้รับมรดกของพวกเขาจากท่าน ทุกคนมีสิทธิในทรัพย์สินสมบัติของปู่ของพวกเขา ถึงอย่างไรลูกดวงวิญญาณก็เป็นลูกที่ไม่สูญสลายของชีพาม่า โดยการเป็นของบราห์มาในเวลานี้ ลูกกลายเป็นหลานชายและหลานสาวของท่าน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในหัวใจของลูกอย่างมั่นคง เราดวงวิญญาณกำลังประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อดวงวิญญาณสูงสุด เราดวงวิญญาณมาและพบพ่อ ก่อนหน้านี้เมื่อเราอยู่ในสำนึกที่เป็นร่าง เราจะพูดว่า”บางคนที่มีชื่อเช่นนั้นเช่นนั้นกำลังได้รับทรัพย์สินสมบัติเช่นนั้นเช่นนั้น”เวลานี้เราเข้าใจว่าในฐานะที่เป็นดวงวิญญาณ เรา กำลังได้รับมรดกของเราจากดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณคือลูกและดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อ การพบปะของลูก กับพ่อเกิดขึ้นหลังจากเวลาที่ยาวนานและเกิดขึ้นครั้งเดียวเท่านั้นในหนึ่งวงจร ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีเมลาปลอมๆ มากมาย นี่คือเมลาที่มหัศจรรย์ที่สุดของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณแยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน ดวงวิญญาณใด? ดวงวิญญาณลูกๆ ลูกดวงวิญญาณเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกเป็นผู้อาศัยลูกคือผู้อยู่อาศัยในบ้านแห่งความเจียบบอันแสนหวาน ลูกกลับมาเหนือยล้าจากการเล่นบทบาทของลูกที่นี่ เหตุนี้เองลูกจึงไปหาชั้นยาสีและกุฐาลาและร้องขอความสงบ ลูกคิดว่าเพราะพวกเขาออกจากบ้านและเข้าไปในป่า ลูกจะสามารถได้รับความสงบจากพวกเขา อย่างไรก็ตามไม่ได้เช่นนั้น เวลานี้พวกเขาทั้งหมดได้กลับเข้ามาในเมืองแล้ว ถ้าในป่ากลับมาว่างเปล่า เวลานี้พวกเขานั่งอยู่ในเมืองอย่างเป็นครู เมื่อจริงๆ แล้วพวกเขาควรจะให้ความรู้ของหนทางสันโดษและสอนความบริสุทธิ์ ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำพิธีแต่งงาน ลูกๆ ควบคุมประสาทสัมผัสของลูกด้วยพลังของโยคะ ประสาทสัมผัสจะกลับมาเยือกเย็นและสงบด้วยพลังของโยคะ มีความสุขของประสาทสัมผัส ลูกต้องเอาชนะประสาทสัมผัสของลูกเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายอีกต่อไป หากลูกไม่มีพลังโยคะก็เป็นไปไม่ได้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัส พ่อพูดว่า: ด้วยพลังของโยคะเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจบสิ้นความทุกข์ของประสาทสัมผัส มีพลังกำลังในพลังของโยคะ สิ่งนี้ใช้ความพยายามอย่างมาก เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปประสาทสัมผัสที่ทุกข์ของลูกจะหยุดลง ไม่มีโรคภัยร้ายแรงในยุคทอง ลูกเรียนรู้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัสของลูกที่นี่ เพื่อไม่ให้มีสิ่งใดสกปรกที่นั่น ชื่อที่แท้จริงที่นั่นคือสวรรค์ เพราะได้มีการลืมนี่ไปแล้วที่พวกเขาพูดว่ามันคงอยู่เป็นเวลา

หลายแสนปี แม้กระทั่งตอนนี้พวกเขายังคงสร้างวัดต่อไป หากเป็นหลายแสนปีพวกเขาจะไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้เลย เหตุใดพวกเขาสร้างวัด? เพราะว่าประสาทสัมผัสที่นั่นมีความเยือกเย็นและสงบ ประสาทสัมผัสนั้นไม่ได้สร้างความเสียหายใดๆ ชีพบาบาไม่มีประสาทสัมผัสทางร่างกาย แต่ท่านมีความรู้ทั้งหมดในดวงวิญญาณของท่าน ท่านผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความสงบและมหาสมุทรแห่งความสุข ผู้คนพูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะควบคุมประสาทสัมผัสของร่างกาย พ่อพูดว่า: ควบคุมประสาทสัมผัสของลูกด้วยพลังโยคะของลูก อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าปล่อยให้ประสาทสัมผัสของลูกทำผิดกฎเกณฑ์ ในขณะที่จดจำพ่อที่น่ารักเช่นนั้น ควรจะมีน้ำตาแห่งความรัก ดวงวิญญาณไม่ได้หลอมรวมกับดวงวิญญาณสูงสุด เพียงครั้งเดียวเท่านั้นเมื่อท่านยืมร่างกายมาใช้ที่พ่อได้พบกับลูก ดังนั้นลูกควรมีปฏิสัมพันธ์กับพ่อเช่นนั้นด้วยความรักอย่างมาก บาบามีความกระตือรือร้นอย่างยิ่ง โอ! บาบ่าจะทำให้ฉันเป็นนายของโลก! ฉันจะทำได้กับความมั่งคั่งและทรัพย์สมบัติทั้งหมดนี้? เขากล่าวว่า: ฉันจะละทิ้งทุกสิ่ง เขากลายเป็นเหมือนคนบ้า ทุกคนเริ่มที่จะถามว่า: เกิดอะไรขึ้นกับเขาในทันทีทันใด? เขาทิ้งธุรกิจของเขาและมาหาบาบา องค์ของความสงบของเขาขึ้นสูงอย่างมาก เขาเริ่มที่จะมีนิมิตที่แสดงว่าเขาจะได้รับอาณาจักร อย่างไรก็ตามเขาไม่รู้ว่าเขาจะได้รับอาณาจักรนั้นได้อย่างไรหรือจะเกิดอะไรขึ้น เขาเพียงแค่ว่าเขาจะได้รับสิ่งนั้น เขาละทิ้งทุกสิ่งในความสงบ จากนั้นเขาก็ค่อยๆได้รับความรู้ทีละน้อย ลูกๆมาที่นั่นที่โรงเรียนนี้มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก นี่คือการซาโยคะ ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูก ลูกๆรู้ว่าเราศึกษากับท่าน ท่านคือผู้เดียวที่เราได้จดจำมา: บาบามาและบริหารจัดการความสุขของเราและให้ความสุขแก่เรา ลูกสาวพูดว่า: เราต้องการที่จะมีลูกที่เหมือนคุณลักษณะ อย่างไรก็ตามมันเป็นเพียงในสวรรค์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถมีลูกเช่นนั้นได้ คุณลักษณะเป็นของสวรรค์ ลูกแกว่งไกวเขา (รูปบุชายของเขา) ในเชิงซ้ายแต่ในสวรรค์เท่านั้นที่ลูกจะสามารถมีลูกเหมือนคุณลักษณะได้จริงๆ เวลานั้นลูกได้มาเพื่อประกาศสิทธิในอาณาจักรของสวรรค์ของลูกแล้ว ลูกจะพบเจ้าชายและเจ้าหญิงที่นั่นอย่างแน่นอน ความหวังของการมีลูกที่บริสุทธิ์ของลูกจะสมปรารถนา มีเจ้าชายและเจ้าหญิงมากมายอยู่ที่นั่นเช่นกันแต่พวกเขาเป็นฆราวาส ลูกต้องการมีลูกที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ การศึกษานี้ง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกเคยล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก ลูกเคยไปในการจาริกแสวงบุญด้วยความสุขอย่างมาก ลูกไปที่ยอดเขา (วัดในเทือกเขาหิมาลัย) ด้วยเช่นกัน มีความเชื่อกันว่าซึ่งการบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปราชญ์ที่นั่น เวลานั้นลูกกำลังรับฟังยอดเขา (เจ้าแห่งความอมตะ) บอกลูกถึงเรื่องราวที่แท้จริงของความเป็นอมตะ พ่อหนึ่งทีและบอกสิ่งนั้นกับลูก ลูกมาหาพ่อแล้ว ลูกรู้ว่าผู้หนึ่งคือ "พาหนะที่โชคดี" บาบ่าได้ยืมพาหนะนี้มาใช้ เรากำลังจะไปหาชีพบาบาและเราจะทำตามศรัทธาของท่านเท่านั้น หากลูกต้องการลูกสามารถถามอะไรก็ได้กับบาบา บางคนพูดว่า: บาบ่า ฉันไม่สามารถพูดความรู้ใดๆได้ บาบ่าจะพูดว่า: ลูกควรทำความเพียรพยายาม บาบ่าจะทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนี้? พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายดายที่จะกลับมาสูงส่ง ก่อนอื่นควบคุมประสาทสัมผัสของลูก และประการที่สองสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อย่าฟังใครก็ตามที่โกธร ฟังสิ่งนั้นด้วยหูข้างหนึ่งและให้มันผ่านไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง อย่ารับฟังสิ่งที่เลวร้ายใดๆที่ลูกไม่ชอบ เมื่อลูกเห็นว่าสามของลูกกำลังโกรธและจะทุบตีลูก ลูกควรจะทำอย่างไร? เมื่อลูกเห็นว่าสามของลูกกำลังโกรธ จงไปรดดอกไม้ให้เขา ยืมให้เขาเรื่อยๆ มีกลยุทธ์มากมายให้ใช้ มีผู้ที่มียศทหารและและความโกรธ ผู้ที่ไร้เดียงสาหรือเรียกหา ดรพดีไม่ได้มีเพียงคนเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดคือดรพดี เวลานั้นพ่อมาเพื่อช่วยให้ลูกรอดพ้นจากการถูกเปลื้องผ้า พ่อพูดว่า: นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตายนี้ พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความเจริญสงบ ดวงวิญญาณไม่สามารถไปที่นั่นได้ในขณะที่พวกเขายังคงไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อมาเพื่อทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ ไม่ว่าบทบาใดก็ตามที่แต่ละดวงวิญญาณได้รับเขาจะต้องเล่นบทบาที่นั่นให้เสร็จก่อนที่จะกลับบ้าน ความลับทั้งหมดของทั้งต้นไม้อยู่ในสติปัญญาของลูก อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถนับใบไม้ทั้งหมดบนต้นไม้ได้ ดังนั้นพ่ออธิบายประเด็นหลักเกี่ยวกับเมล็ดและต้นไม้มันมากมาย ท่านจะไม่มานั่งและดูว่าอะไรกำลังเกิดขึ้นภายในแต่ละคน ผู้คนเชื่อว่าพระเจ้ารู้สิ่งที่อยู่ภายในแต่ละคน ทั้งหมดนั้นคือศรัทธาที่มลาย พ่อพูดว่า: ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานั้นลูกกำลังศึกษาราชโยคะ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ เป็นพ่อที่ให้คำแนะนำเหล่านี้ ศรัทธาของพ่อและวิธีการนั้นพิเศษสุดโดยสิ้นเชิง "วิธีการ" หมายถึงคำแนะนำที่ทำให้เราได้รับการหลุดพ้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นแก่เรา ไม่มีใครอื่นที่ทำการนี้ ในเวลานี้ที่ลูกร้องเรียกหาท่าน ลูกไม่ได้เชิญท่านให้เข้ามาสู่ยุคทอง เวลานั้นท่านที่ลูกพูดว่าผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนคือรามผู้เดียว ผู้คนหมั่นลูกปิดของลูกประจำ พวกเขาหมั่นลูกปิด และเมื่อมาถึงพ่อ พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่ารามและยกขึ้นมาที่ดวงตาของเขา ชื่อที่พวกเขาสวดภาวนาคือชื่อของพ่อ ทุกคนคือสิ่งสร้างที่บริสุทธิ์ของท่าน ลูกรู้จักลูกประจำนี้อย่างดีมาก นี่คือการประจำของผู้ที่ทำงานรับใช้กับพ่อ ชีพบาบาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้าง หากลูกเรียกท่านว่าเป็นผู้สร้าง คำถามก็จะเกิดขึ้นว่า: เมื่อใดที่ท่านสร้างโลก? บรรพบุรุษถูกสร้างขึ้นในเวลานี้ ในยุคบรรจบพบกันผ่านประชาบิดาบรรพมา สิ่งสร้างของชีพบาบาอันคงอยู่ตลอดไป พ่อมาเพียงเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เวลานั้นคือโลกเก่า เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ เวลานั้นใครจะเปลี่ยนศูทรให้เป็นเทพ? เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง ลูกรู้ว่าบาบาเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบรรพ

มินและจากบราห์มินเป็นเทพ ลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อที่จะกลายเป็นเทพ ดังนั้นบราห์มาจึงกลายเป็นผู้สร้างโลกมนุษย์ เขาเป็นหัวหน้าของโลกมนุษย์ แต่ชีวาเป็นพ่อที่ไม่สูญเสียของดวงวิญญาณทั้งหมด เวลานั้นลูกกำลังฟังสิ่งใหม่ทั้งหมดเหล่านี้ ผู้ที่มีสติปัญญาก็จะซึมซับสิ่งเหล่านั้นอย่างดีมาก จำนวนของลูกจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆทีละน้อย ลูกๆได้รับการเตือนว่าดั้งเดิมลูกเป็นเทพอย่างไรแล้วลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ลูกรู้ความลับของสิ่งนั้นทั้งหมด ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าไปสู่สิ่งใดมากกว่านี้ พ่อพูดว่า: สิ่งหลักที่ต้องทำเพื่อรับมรดกทั้งหมดของลูกจากพ่อคือการแรกจจำท่าน และประการที่สองกลับมาบริสุทธิ์ กลายเป็นผู้คงจางแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นลูก สิ่งนี้ง่ายดายมาก! เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงนั้นที่ไม่ได้คงอยู่ ความรู้่ายดายมาก เวลานั้นโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย แล้วเทพจะปกครองโลกใหม่ยุคทอง ในโลกนี้ภาพลักษณ์ของเทพและพระราชวังของพวกเขาละเลาเก่าแก่ที่สุด ลูกพูดว่าลูกเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่เก่าแก่ที่สุดของโลก ร่างกายเหล่านั้นถูกทำลายแต่ยังคงมีการทำภาพลักษณ์ของพวกเขาคืนมาอยู่เรื่อยๆ ไม่มีใครรู้ว่าลักษมีและนารายณ์ที่เคยปกครองได้จากไปที่ไหนหรือพวกเขาประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรนั้นอย่างไร เบอร์ล่า (นักอุตสาหกรรมที่สร้างวัดแก่ลักษมีและนารายณ์) สร้างวัดมากมายแต่เขาไม่รู้อะไรเลย เขายังคงได้รับเงินบริจาคอยู่เรื่อยๆและสร้างเพิ่มมากขึ้น เขาเชื่อว่าเป็นพรของเทพ ความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปนคือการกราบไหว้บูชาชีวาผู้เดียว มหาสมุทรแห่งความรู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ สิ่งอื่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ด้วยความรู้มีการหลุดพ้นเป็นเวลาครั้งจางจร เมื่อไม่จำเป็นต้องมีความเลื่อมใสศรัทธา มีการกล่าวว่า: ความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย เวลานั้นมีการวางเฉยในความเลื่อมใสศรัทธาและโลกเก่า โลกเก่าจะถูกทำลายในเวลานี้ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงถูกดึงดูดเข้าไปหาโลกเก่า? เวลานั้นการละเล่นกำลังจบสิ้นลงและเราจะกลับบ้าน มีความสุขนี้ บางคนคิดว่าเป็นสิ่งดีที่จะได้รับการหลุดพ้นตลอดไปเพราะว่าพวกเขาไม่ต้องกลับมาอีกครั้ง พวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณคือฟองที่ลอมรวมอยู่ในมหาสมุทร ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องโกหก นักแสดงจะแสดงอย่างแนนอน ถ้าเขาเพียงแค่นั่งอยู่ที่บ้าน เขาก็ไม่สามารถเป็นนักแสดงได้ ไม่สามารถมีการหลุดพ้นตลอดไป ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วตลอดไป ลูกได้รับความรู้มากมายมากที่นี่ สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของมนุษย์คนอื่น บทบาทของลูกคือการรับความรู้จากพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกถูกผูกไว้ด้วยบ่วงพันธะของละคร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแนนอน ไม่ใช่ว่าถ้ามันอยู่ในละครลูกจะได้รับบางสิ่ง ถ้าเป็นเช่นนั้นลูกก็เพียงแค่นั่งเฉยๆอย่างเกียจคร้าน! อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถหยุดทำการกระทำ ไม่สามารถมีการสละทิ้งกรรมได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาประสาทสัมผัสของลูกให้เยือกเย็นและสงบด้วยพลังของพลังโยคะ ทำให้ประสาทสัมผัสอยู่ภายใต้การควบคุม อย่าได้พูดหรือฟังสิ่งที่เลวร้าย ฟังสิ่งใดก็ตามที่ลูกไม่ชอบด้วยหูข้างหนึ่งและให้ผ่านออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่อ จงกลายเป็นผู้คงจางแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง กลับมาบริสุทธิ์และรับใช้ผู้อื่นเพื่อทำให้พวกเขาเป็นเหมือนลูก

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและเติมผู้ที่อ่อนแอด้วยพลังผ่านงานรับใช้ที่มีพลังของลูก คุณสมบัติพิเศษที่แท้จริงของผู้รับใช้ที่แท้จริงคือการเป็นเครื่องมือในการเติมพลังให้กับผู้ที่อ่อนแอ ทุกคนทำงานรับใช้ แต่เหตุผลของความแตกต่างที่เห็นในความสำเร็จของพวกเขาคือการขาดพลังในสิ่งอำนวยความสะดวกของงานรับใช้ ตัวอย่างเช่นเมื่อดาบไม่คมดาบนั้นจะไม่ทำงาน ในทำนองเดียวกันถ้าสิ่งอำนวยความสะดวกในงานรับใช้ไม่มีพลังในการจดจำระลึกถึงในสิ่งนั้นก็จะไม่ประสบความสำเร็จ เหตุนี้เองลูกจึงต้องกลายเป็นผู้รับใช้ที่มีพลัง เติมคนอ่อนแอด้วยพลังและทำให้ดวงวิญญาณที่มีคุณภาพปรากฏออกมา และแล้วลูกก็จะถูกเรียกว่าผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: พิจารณาทุกสถานการณ์ว่าเป็นวิธีของสภาพที่โยยบินและโยยบินต่อไปเรื่อยๆอย่างสม่ำเสมอ